

1930-2014

“Я вірю в добро...
Вірю в людську
гідність... Вірю в
те, що все-таки в
душi кожного існує
Господь Бог, і в
кожного він свій...”

Всеволод Нестайко

30 січня 1930 року у Бердичеві (Житомирська область), в сім'ї Зіновія та Марії Нестайків народився син Всеволод. Малий хлопець мріяв стати капітаном далекого плавання, але вийшло трохи інакше.

У сім'ї Всеволода існувала цікава легенда, що мама народила його якраз коли читала Ремарка. Після пологів акушер жартівливо сказав їй: "Мадам! У вас, здається, з'явився письменник!" Цікаво також, що першою його домівкою був будинок по вулиці Пушкіна. Коли його зруйнували, на тому місці з'явився дитсадок. Збіг чи пророцтво? :)

Всеволод Нестайко рано втратив батька — той був розстріляний НКВС, коли хлопчику було лише три роки.

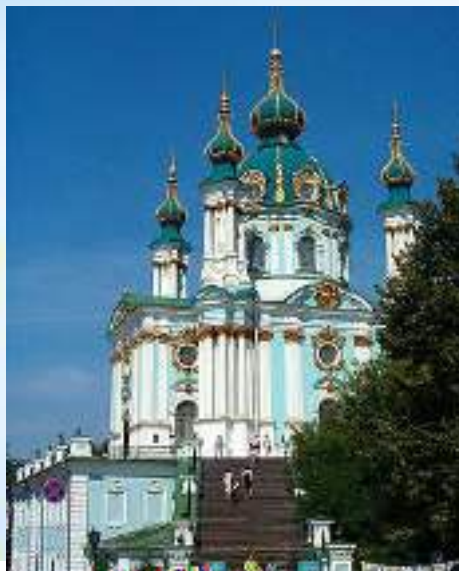
«Батько мій, Зіновій, закінчив Бучацьку гімназію, навчання продовжував у Відні, володів кількома мовами. Під час першої світової війни вступив до лав січових стрільців, воював у складі Української Галицької Армії. Після закінчення громадянської війни працював службовцем у містах Проскурові, Бердичеві. У 1933 р., як і багато інших січових стрільців, був заарештований і загинув.»

Дід, о. Денис Нестайко — багаторічний парох м. Бучача, бучацький декан УГКЦ, знаний український громадський діяч Бучацького повіту. Письменник неодноразово перебував у Бучачі, передав для Бучацького районного краєзнавчого музею особисті речі родичів.

Ішов страшний 1933 рік, і сім'я Всеволода, рятуючись від голоду, переїздить із Бердичева до Києва, де жила рідна сестра матері. Квартира Нестайків знаходилася в приміщенні тієї школи, де вчителювала Марія Іванівна, мати Всеволода. «З одного боку – це було весело – жити в школі, а з іншого... Я заздрив моїм друзям, яким наша вчителька Ліна Митрофанівна записувала у щоденник: «Завтра прийди з батьками!» Мені до щоденника нічого не писали: моя мама була поряд», – згадує письменник.

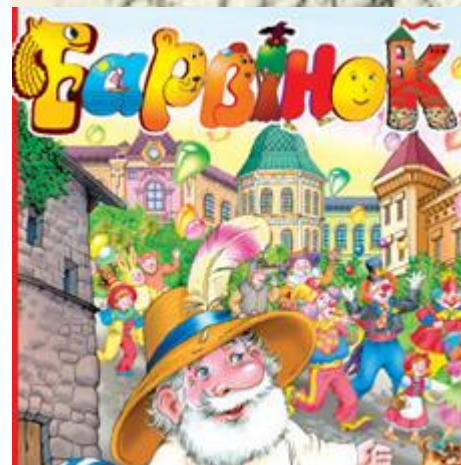
Зі спогадів самого Нестайка: «У дитинстві я був худенький і маленький – чи не найменший у першому класі. І страшенно хотів якнайшвидше вирости. За порадою однокласника Васі, такого ж, як я, шпінгалета, я прив'язував до одної ноги важку праску, до другої – цеглину, хапався за верхню планку одвірка і висів, поки вистачало сил, намагаючись витягти своє тіло. А ще той Вася мені сказав, що від дощу все росте. І я довго простоював під дощем, підставляючи струменям свою грішну руду голову. Мама дивувалася, чого в мене постійний нежить.»

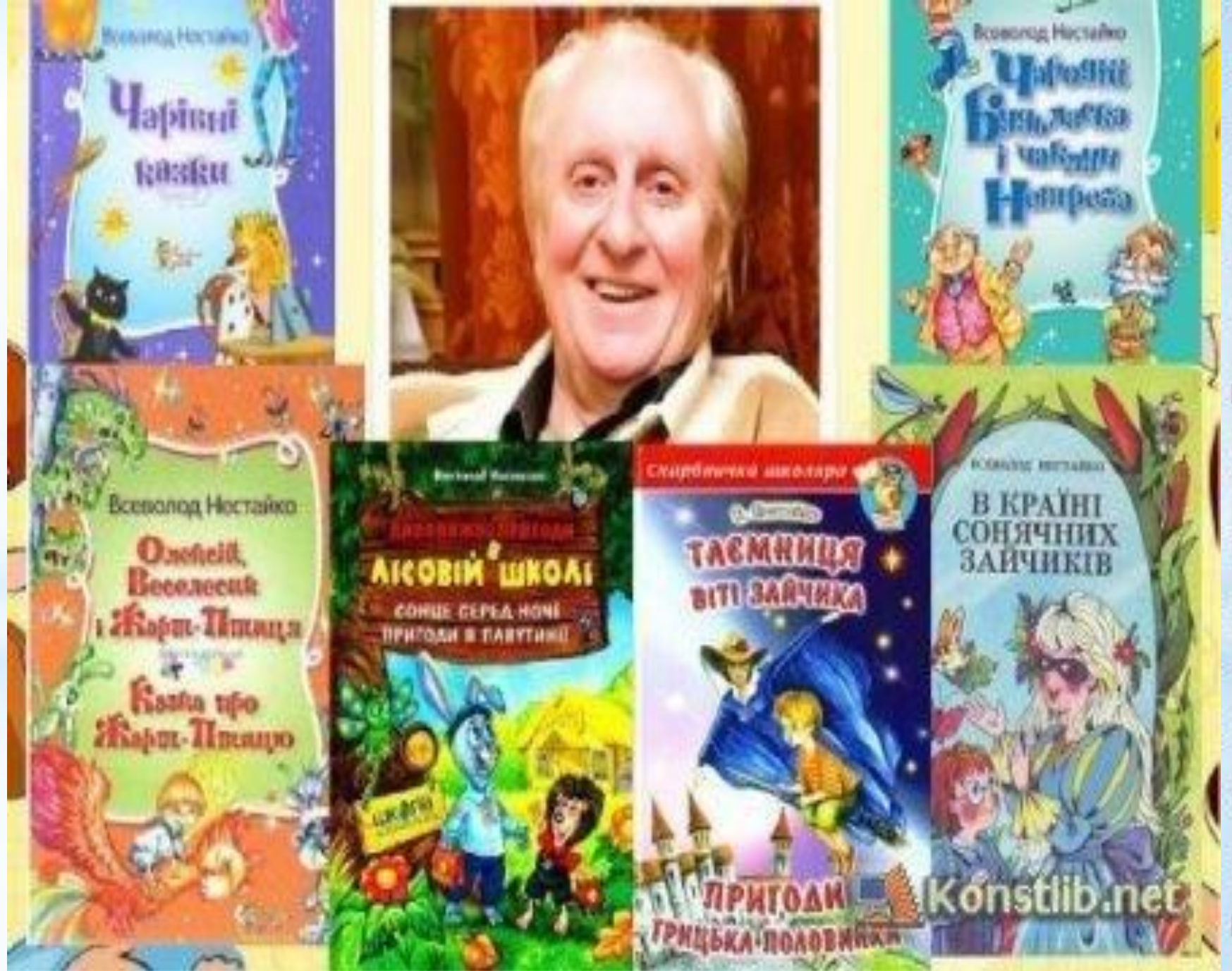
В. Нестайко закінчив 10-літню загальну середню школу з одною четвіркою в табелі, зі срібною медаллю. Через обставини терору та війни не вчився у 5-му та 9-му класах. Курс 9-го класу пройшов самостійно за два місяці. Після школи вступив на слов'янське відділення філологічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка, яке закінчив у 1952 році.

Після закінчення навчання в університеті в 1952 році, Всеволод працює в редакції журналу “Дніпро”, видавництві “Молодь”. З 1956 по 1987 рік завідував редакцією у видавництві дитячої літератури “Веселка”. В 1956 році виходить перша книжка під назвою “Шурка і Шурко” і цього ж року Всеволод Зіновійович вступає до Спілки письменників.

Всеволода Нестайка справедливо вважають класиком дитячої літератури. Сам Всеволод про свій вибір казав так: "Коли я став по-справжньому дорослим, мені страшенно захотілося повернутись назад у дитинство — догратися, досміятися, добешкетувати... Вихід був один — стати дитячим письменником. Так я й зробив. І, пам'ятаючи своє невеселе дитинство, я намагався писати якомога веселіше".

П'ятдесятирічний шлях у дитячій літературі засвідчив виданням близько сорока книжок оповідань, казок, повістей і п'єс. Перше оповідання для дітей Всеволод Нестайко надрукував у журналі «Барвінок» в 24 роки.

«Після закінчення університету я одружився. Ми з дружиною Світлою, яка теж закінчила філологічний факультет Київського університету, спочатку наймали маленьку кімнату в комунальній квартирі. У нас були тільки ліжко, старий килимок над ним, стіл і етажерка, на якій стояв бюст Чехова – я купив його на свій перший гонорар, а на полицях етажерки — 12 то-мів «огоньковського», здається, першого за повоєнні роки, зібрання творів Чехова.»

З «Автобіографії»

Разом вони прожили 62 щасливі роки!

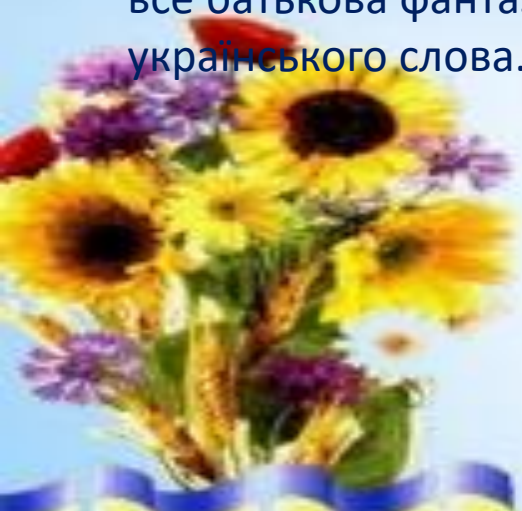

А це легендарний кабінет письменника, його робочий стіл, друкарська машинка. На столі, як талісман, бюстик Чехова. Упродовж 30 років Нестайко пропрацював редактором у видавництві «Веселка». Був вимогливим передусім до себе. Якщо раптом проскакувала помилка, приходив із київським тортом, схилявся перед редактором і казав: більше ніколи. «Я все життя писав від руки! І рукописи не сильно покреслені – якось легко писалося. У мене було дві машинки. Я потім усе передруковував».

Донька Всеволода Нестайка Олена Максименко

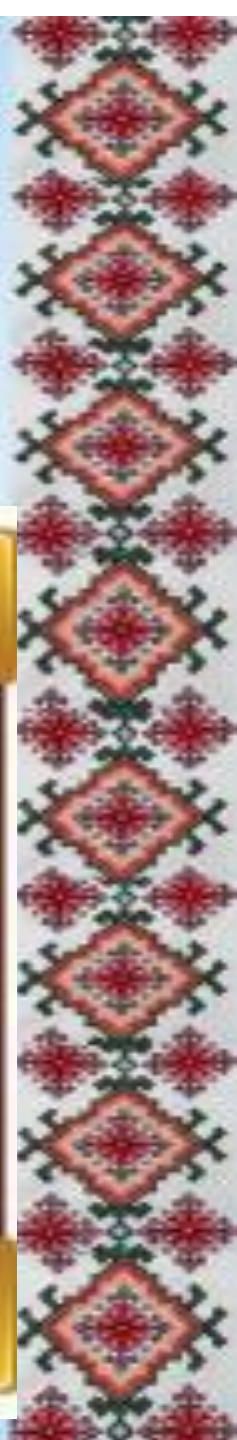
розповіла в одному інтерв'ю : «Першою читачкою рукописів була моя мама. Батько був скромною людиною, із самоіронією. Ніколи не поводився так, що от він — відомий письменник, що йому належить трепетне ставлення від рідних, яких він збиратиме навколо себе і читатиме нові повісті чи оповідання. Писав кожен день, навіть коли ми бували на відпочинку, але до завершення про новий твір не розповідав. Коли піросла, то після мами читала рукопис ... я. В дитинстві, моє «рецензування» виявлялося в тому, що я, читаючи, сміялася... У старшому віці я могла хіба що попросити змінити якесь ім'я персонажа. Сюжети, образи, стиль письма — то все батькова фантазія, гумор, відчуття українського слова.»

«Усміхатися частіше треба – тоді помолодшаєш», – такий рецепт від казкаря. На початку 90-х років ХХ століття **загальний тираж книжок Всеволода Нестайка сягнув позначки – три мільйони примірників!!!** Трилогія «Тореадори з Васюківки» **видавалася 32 рази**, у тому числі й за кордоном, перу письменника належать понад 30 книг, а **твори перекладено 20 мовами!!!**

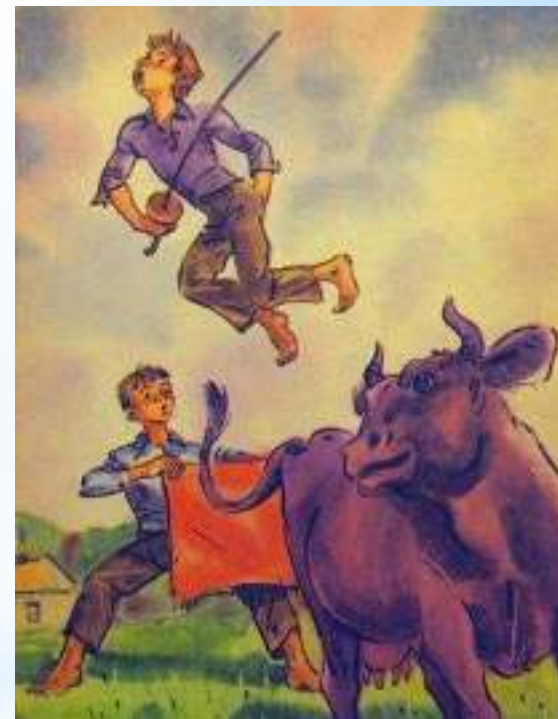
"Тореадори з Васюківки"

2012 року учителі зі шкіл таких європейських країн, як Болгарія, Польща, Португалія, Іспанія, Чехія, Греція та Литва створили мапу найпопулярніших дитячих книжок усієї Європи. **Так-от, найпопулярніша, найкраща та найважливіша книга, яка представляє Україну, – «Тореадори з Васюківки» Всеволода Нестайка.** У 1979 року Міжнародна рада з дитячої та юнацької літератури включила «Тореадорів з Васюківки» до Особливого Почесного списку Г. К. Андерсена (Special Hans Christian Andersen Honor List) як один із найвидатніших творів світової літератури для дітей, а фільм про сільських «тореадорів» здобув Гран-прі на Міжнародному кінофестивалі в Мюнхені (1968).

**Фільм
"Тореадори..."
демонструвався в
72 країнах світу!!!**

Твори Всеволода Нестайка часто порівнюють з творчістю Астрід Ліндгрен та Марка Твена, «Тореадори з Васюківки» відзначені міжнародними та українськими преміями. Але найважливіше те, що його книги вже кілька поколінь веселять та вчать українських дітей доброті, дружбі та відвазі.

Всеволод Нестайко – сонячний казкар

"Я пишаюся, що не вийшов із дитинства, що зберіг дитячу душу. Це підтримує мене в нашому жорстокому світі і дає сили творити."

«Тореадори з Васюківки»

Жанр твору- гумористично-пригодницька повість.

Тема: зображення різноманітних пригод хлопців, які потрапляли у цікаві та захоплюючі ситуації і намагалися довести власну самостійність у їх вирішенні.

Ідея: уславлення ідеалів справжньої дружби, дитячої кмітливості, винахідливості, розуміння почуття гумору.

Головні герої повісті – Ява та Павлуша, сільські хлопчаки, вигадники, фантазери та справжні романтики

Вправа «Влучне слово»

Доповнити речення одним правильним словом.

1. Головними героями твору є...
2. Справжнє ім'я Яви....
3. Прізвища та імена хлопців – це...
4. Під свинарником хлопці будували...
5. Станції називались....
6. Проїзд коштував ...
7. Діда Яви звали...
8. Дід був завзятим...
9. Батько Яви грав на ...
10. Явину корову звали...
11. Яришка не вимовляла букву...
12. Дід Салимон називав хлоців...
13. Ява увесь час вигадував різні штуки-викаблуки заради...
14. Головна мрія хлопців – це...

